

tuhkanharmaa päivä raotan silmiä ja yhden hetken olen elossa Kasvoilleni se maski jota käytän useimmin ei ole niin helppo nähdä läpi. Nousen aamuun ja astun kylmään valoon kyllähän sitä aina pärjää Sen avulla ettei tarvitse olla muuta kuin on muuta kuin mitä värejä taskusta sillä hetkellä löytyy Niillä maalaan itselleni uuden sijaisnäyttelijän. Onneksi Hän hoitaa vaikeat tilanteet puolestani Ei niin väliä sillä mitä oikeasti tuntee sisimmässä kun tietää elämän säännöt ja kaikki sen valttikortit Ei niin väliä vaikka kuningas pysyisi poissa taistelukentältä jos on tarpeeksi sotilaita. sitten yhtäkkiä kaikki turva katoaa. Kaikki muurit elämän edessä vajoaa maahan ei mitään ympärillä, olen suojaton Kuulen kuinka he nauravat minulle kun miekka lävistää maskini eivät naura enää kun näkevät mitä oikeasti olen. Tuntuu kovin alastomalta seistä tässä heidän edessä kuulematta heidän sanojaan Pelko voi muuttua vihaksi kun se kuluu loppuun. eihän villiä eläintäkään saa ajaa nurkkaan Se voi hyökätä. Näettekö nyt mitä olette päästäneet irti? kestää jonkin aikaa että saan rakennettua itselleni uudet kasvot raadeltujen päälle Silti pelko löytää aina maskin taakse, kun kerran on oppinut tien ja silloin saatte nähdä pienen palan todellista minua. Vain vihainen elämälle niinkin voisi sanoa ehkä antakaa minun pysyä täällä omassa maailmassani. Mutta ettehan se ymmärrä vaan tungette liian lähelle voi käydä vaaralliseksi kasvattaa Pelkoa maskin takana. joku päivä en ehkä tule enää pois täältä Jään tänne pehmoiseen pimeyteen turvaan joka ei ikinä jätä minua suojatta Silloin te sanotte minun tulleen hulluksi.